

Γέροντος Παΐσιου: Πώς να ζούμε πνευματικά τις γιορτές

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Αγ. Παΐσιος Αγιορείτης / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη](#)

Γέροντας Παΐσιος 1924 -12 Ιουλίου 1994

Σαν σήμερα μας έφυγες... αλλά ποτέ δεν μας άφησες. Ο Θεός σε έστειλε σαν Δώρο σε μια εποχή αλλοτρίωσης, σε μια εποχή σκοτεινή, εποχή υπερηφάνειας, μηδενικής επικοινωνίας και χαμένων ονείρων. Αλλά εσύ στέκεσαι σαν Φάρος Ορθοδοξίας και μας φωτίζεις με την αγάπη σου, δείχνοντάς μας, όπως και οι Άγιοι που αγαπούσες τόσο πολύ και τους μιμήθηκες με την ζωή σου, το δρόμο προς το Φως!

Σ' ευχαριστώ.

«Ο Χριστός με τη μεγάλη Του αγάπη και με την μεγάλη Του αγαλλίαση που σκορπάει στις ψυχές των πιστών με όλες τις άγιες γιορτές Του, μας ανασταίνει αληθινά αφού μας ανεβάζει ψηλά πνευματικά. Αρκεί να συμμετέχουμε και να έχουμε όρεξη πνευματική να τις πανηγυρίζουμε πνευματικά· τότε τις γλεντάμε πνευματικά και μεθάμε πνευματικά από το παραδεισένιο κρασί που μας φέρνουν οι Άγιοι και μας κερνούν.

Τις γιορτές για να τις ζήσουμε, πρέπει να έχουμε τον νου μας στις άγιες ημέρες και όχι στις δουλειές που έχουμε να κάνουμε για τις άγιες ημέρες. Να σκεφτόμαστε τα γεγονότα της κάθε αγίας ημέρας και να λέμε την ευχή δοξολογώντας τον Θεό. Έτσι θα γιορτάζουμε με πολύ ευλάβεια κάθε γιορτή».

«Να μελετάει και να ζει τα θεία γεγονότα συνέχεια. Όταν κανείς μελετάει τα γεγονότα της κάθε γιορτής, φυσιολογικά θα συγκινηθεί και με ιδιαίτερη ευλάβεια θα προσευχηθεί. Έπειτα στις Ακολουθίες ο νους να είναι στα γεγονότα που γιορτάζουμε και με ευλάβεια να παρακολουθούμε τα τροπάρια που ψέλνονται. Όταν ο νους είναι στα θεία νοήματα, ζει τα γεγονότα ο άνθρωπος, και έτσι αλλοιώνεται.

Όταν σκεφτόμαστε λ.χ έναν Άγιο που τον έχουμε σε ευλάβεια ή τον Άγιο που γιορτάζουμε, ο νους θα πάει και λίγο παραπάνω, θα πάει στον ουρανό». «Τους Αγίους μας, που έχυσαν είτε αίμα είτε ιδρώτες και δάκρυα για την αγάπη του Χριστού, πάντα πρέπει να τους γιορτάζουμε με ευλάβεια, για να βοηθιόμαστε. Και όταν ακούμε το Συναξάρι τους «Τη αυτή ημέρα μνήμη του Αγίου...», να στεκόμαστε εκείνη την στιγμή όρθιοι, όπως και οι στρατιώτες στέκονται προσοχή, όταν διαβάζονται τα ονόματα των ηρωϊκώς πεσόντων συναδέλφων τους».

(Αποσπάσματα από τους λόγους του π. Παΐσιου, Α' τόμος).

Στις 12 Ιουλίου του 1994, στις 11:30 τη νύχτα, την ησυχία τάραξε μια δυνατή βροντή! Κατόπιν με συνεχείς αστραπές φωτιζόταν όλο το Άγιον Όρος. Το απόγευμα έγινε γνωστό ότι ο Γέροντας Παΐσιος είχε περάσει στην αιωνιότητα...

Πηγή: sophia-siglitiki.blogspot.gr